

ipsos aut in Pontificis, aut in Ecclesiæ of-
 fensionem casuros esse, si meliora & ve-
 riora amplectantur. Contrà si vera pro-
 fiteantur, neque tamen sententiam suam
 tueri queant, nihil aut sibi aut rebus i-
 psis nocituros esse, si à Sophistis disputandi
 scientia, in bona causa victi Pontificem ap-
 pellent: Nunquam ea in dogmatum disce-
 ptationem, quæ usitata hæctenus semper
 fuerit, abrogasse Pontificem, veritatis, ut sua
 ferret opinio, studiosum & amantem: ne-
 minem impingere, qui in luce ambulet, ne-
 que ingratum aut molestum Pontifici ejus-
 que Senatoribus fore, si idiotæ de his, quæ
 ad salutem omnium pertinerent commu-
 nem, rectè erudiantur: totius orbis Chri-
 stiani maximè interesse, si quid in doctrina
 cœlesti propter errorem & inscitiam inter-
 pretum sit depravatum, ut id divulgetur
 Christianis omnibus. Quod verò Theo-
 logi sui disputare recusent, in eo discedere
 illos à professione & dignitate sua, ob quam
 & in cathedris eminentiorem sedem, & in
 conviis scholæ solennibus primas accuba-
 tiones sibi vendicent. Quod si neque mu-
 nus suum neque titulos sustinere ac tueri
 possint, multo minore impensa, & majore
 cum

cum